Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0091 (mr. A.W.H. Vink, voorzitter, drs. J.W. Janse, mr. R.L.H. IJzerman, leden en mr. drs. D.J. Olthoff, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 5 april 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Zwitserleven, gevestigd te Amstelveen, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 3 februari 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Pensioenverzekering. Bindend advies. Klacht ongegrond.

Consument heeft bij Verzekeraar een pensioenverzekering (premieovereenkomst beleggen). Na ingang van de pensioendatum is Consument niet binnen de redelijke termijn van zes maanden tot aankoop van pensioen overgegaan, waardoor de verzekering niet langer aan de fiscale eisen van een pensioenverzekering voldoet en de verzekering in beginsel belast wordt. Consument is buitenlands belastingplichtige en verkrijgt om die reden een vrijstelling van de loonbelasting van de Belastingdienst. Verzekeraar heeft de loonbelasting afgedragen en Consument heeft deze van de Belastingdienst kunnen terugvragen en ook gekregen. Verzekeraar heeft - naar achteraf bleek abusievelijk - aan Consument laten weten dat ook de revisierente aan de Belastingdienst was afgedragen. In feite heeft Verzekeraar het bedrag aan revisierente gereserveerd. Nadat duidelijk werd dat Consument in het geheel geen revisierente aan de Belastingdienst verschuldigd was, heeft Verzekeraar zich op het standpunt gesteld dat dit gereserveerde bedrag overeenkomstig de Pensioenwet moet worden aangewend voor de aankoop van pensioen. Consument beroept zich op de eerdere berichtgeving van Verzekeraar, waarin de indruk is gewekt dat het voor de revisierente gereserveerde bedrag was afgedragen aan de Belastingdienst en hij eist van Verzekeraar dat deze alsnog bewerkstelligt dat het bedrag wordt afgedragen zodat Consument het van de Belastingdienst kan terugvragen.

De Commissie oordeelt dat Verzekeraar aan deze eis van Consument niet tegemoet kan komen en ook niet op andere wijze gehouden is het voor de revisierente gereserveerde bedrag aan Consument te doen toekomen, anders dan voor de aankoop van pensioen. Nu Consument het bedrag niet verschuldigd is en Verzekeraar dus niet kan worden aangesproken op betaling van dat bedrag, ontbreekt het aan een wettelijke grondslag voor betaling van de revisierente aan de Belastingdienst. Het bedrag is daardoor onderdeel blijven uitmaken van het pensioenkapitaal en moet worden aangewend voor de aankoop van pensioen. De Commissie oordeelt voorts dat Consument door de onjuiste berichtgeving van Verzekeraar met betrekking tot het afdragen van de revisierente aan de Belastingdienst geen schade heeft geleden, nu het bedrag ten volle wordt aangewend voor de pensioenuitkering van Consument. De Commissie oordeelt dat de klacht van Consument ongegrond is en de vordering wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument ingediende klachtformulier met bijlagen;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Verzekeraar;
- de reactie van Consument op de dupliek;
- het e-mailbericht van Consument van 28 augustus 2020.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een online hoorzitting op 21 september 2020 en partijen hebben hieraan deelgenomen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft bij Verzekeraar onder meer een pensioenverzekering met polisnummer [nummer] (premieovereenkomst beleggen).

2.2 Op verzoek van Consument is zijn pensioendatum vervroegd naar 55 jaar, te weten 1 oktober 2017. Consument is niet tot aankoop van pensioen overgegaan binnen de redelijke termijn van zes maanden die ingevolge de toepasselijke fiscale regelgeving gehanteerd wordt.

2.3 Consument heeft met een e-mailbericht van 4 maart 2018 aan Verzekeraar laten weten dat hij alle banden met Verzekeraar wil verbreken, waarbij hij de wens te kennen geeft dat het pensioenkapitaal, na het verstrijken van de redelijke termijn van zes maanden, zal worden prijsgegeven, fiscaal afgerekend wordt en het restant als uitkering ineens aan hem wordt overgemaakt.

2.4 Bij brief van 17 april 2018 heeft Verzekeraar onder meer als volgt gereageerd:

> "(…)
> U bent zeer ontevreden over [naam Verzekeraar] en wilt graag alle banden met [naam Verzekeraar] verbreken door uw pensioenverzekering af te kopen.

(…)
Polisnummer [nummer]
Met dit pensioenkapitaal dient u een periodieke uitkering aan te kopen. Daarvoor geldt een termijn van 6 maanden. U noemt die termijn zelf ook. Na het verstrijken van die termijn voldoet de verzekering niet langer aan de fiscale eisen van een pensioen-verzekering. Inmiddels is deze termijn verstreken. Gevolg daarvan is dat de verzekering zwaar belast wordt (20% revisierente en 51,95% belasting). Fiscaal gezien bent u vervolgens vrij om te doen en laten met het resterende kapitaal wat u wilt. De civiele wetgeving werkt echter niet zo. De verplichting om een periodieke uitkering aan te kopen met het resterende kapitaal blijft van kracht.
Alleen in de in de Pensioenwet genoemde situaties mag een pensioen afgekocht worden. In uw geval is geen sprake van een in de Pensioenwet toegestane vorm van afkoop.
(…)
U heeft de Belastingdienst intussen verzocht om uw pensioen zonder inhoudingen uit te mogen keren. Op de beslissing van de belastingdienst kunnen wij niet vooruitlopen. Wij ontvangen die beslissing doorgaans rechtstreeks van de Belastingdienst maar wij verzoeken u om ons een kopie van de beslissing van de Belastingdienst te sturen zodra u die ontvangen heeft, inclusief het door u ingediende verzoek.
(…)
Wij zouden graag uw verzoek tot afkoop inwilligen maar helaas biedt de Pensioenwet hiertoe niet de mogelijkheid.
Wij zullen uw pensioen uit gaan keren overeenkomstig uw vervroegingsverklaring en (…) Dit betekent dat u vanaf leeftijd 55 een levenslang ouderdomspensioen ontvangt (…)"

2.5 Op 7 oktober 2018 heeft Verzekeraar aan Consument onder meer het volgende bericht:

" Hierbij bevestig ik dat de belasting welke verschuldigd is over uw pensioen (in totaal 71,95%) op 28 september 2018 is afgedragen aan de Belastingdienst.
(…)"

2.6 Verzekeraar en Consument hebben op 12 februari 2019 telefonisch overlegd, waarna Verzekeraar op 13 februari 2019 onder meer het volgende per e-mail heeft bevestigd:

(…)
In deze email beschrijf ik wat wij hebben besproken. Graag wil ik nogmaals benadrukken dat er zaken niet goed zijn gegaan, waarvoor mijn excuses.
1) Revisierente
Voor u het belangrijkste punt en helaas het punt waar wij langs elkaar heen hebben gecommuniceerd waardoor bij u een verkeerde indruk is gewekt.

Binnen een week zullen wij daartoe contact opnemen met de Belastingdienst afdeling Buitenland te Heerlen. Eerder heeft u daar al contact gehad met [Naam medewerker]. Van onze communicatie met de Belastingdienst houden wij u op de hoogte.
(…)
3) Vragenlijst
U heeft duidelijk aangegeven de vragenlijst niet in te vullen omdat u heel goed weet wat u doet en de gevolgen van de gemaakte keuze(s) overziet. U kiest er bewust voor om de offerte te accepteren zonder advies.
4) Volmacht tot betaling op bankrekeningnummer van uw moeder
Dit is mogelijk, maar dan dienen wij wel te beschikken over een bewijs van instemming van uw moeder. Wij hebben een wettelijke plicht om vast te stellen aan wie wij daadwerkelijk gaan uitkeren.

2.7 Met een brief van 20 februari 2019 heeft Verzekeraar de Belastingdienst/kantoor Buitenland bericht dat Consument zijn expirerende pensioenverzekering heeft afgekocht en dat Verzekeraar 51,95 % loonheffing heeft ingehouden en afgedragen en daarnaast 20 % revisierente heeft ingehouden. Verzekeraar legt daarbij het verzoek van Consument voor om de revisierente door Verzekeraar te laten afdragen aan de belastingdienst. Consument heeft Verzekeraar op 21 februari per e-mail laten weten dat dit volgens hem niet is wat Verzekeraar hem had toegezegd.

2.8 Op 26 februari 2019 heeft Verzekeraar Consument als volgt bericht:

"Vandaag heb ik met een fiscalist telefonisch contact gehad met de belastingdienst.
(…)
Er dient eerst een aanslag te zijn, pas dan kan er betaald worden. Zonder aanslagnummer wordt iedere betaling geretourneerd. Om een aanslag te krijgen zal eerst door u aangifte gedaan moeten worden. Dit is ook conform de vigerende praktijk en wijze van uitvoering.
Als de aanslag er is, is [naam Verzekeraar] bereid deze namens u met de ingehouden revisierente te voldoen.
(…)"

2.9 Op 1 maart 2019 heeft Verzekeraar per e-mail aan Consument het volgende bericht:

"Zoals beloofd in ons plezierige telefoongesprek van vandaag, stuur ik u de samenvatting van hetgeen wij besproken hebben.

(…)
Wij hebben het volgende afgesproken:

1. U gaat belastingaangifte doen. U kunt dit vanaf vandaag (1 maart) doen.
2. Als tip gaf ik u mee om de belastingvrijstelling die u heeft mee te sturen zodat de belastingdienst gelijk uit kan gaan van de juiste gegevens.
3. De belastingdienst zal u waarschijnlijk een aanslag met een aanslagnummer sturen. Als u dit aanslagnummer aan ons doorgeeft, kunnen wij de revisierente betalen aan de Belastingdienst.
4. Als echter uit de aanslag blijkt dat de revisierente niet betaald hoeft te worden, zal daaruit ook naar alle waarschijnlijkheid blijken wat er met het gereserveerde bedrag moet gebeuren (aan u ineens uitkeren of aankoop periodieke uitkering).
5. We zullen elkaar op de hoogte houden van de voortgang.

2.10 Consument heeft op 3 maart 2019 per e-mail als volgt gereageerd:

"Ik mis in uw mail toch wel een paar essentiële punten uit ons gesprek.
(…)
Ten tweede
Zoals ik al herhaaldelijk heb aangegeven, is het aankopen van een periodieke uitkering met het bedrag van de revisierente niet bespreekbaar. Immers, met de eerder gemaakte afspraken zou dit juist voorkomen worden.
(…)
Ik hecht er aan dat we beiden vaststellen dat het bedrag nu buiten de werking van de pensioenwet is gekomen.
(…)
De mogelijkheden:
1. [Naam Verzekeraar] draagt de revisierente alsnog af aan de belastingdienst waarna ik het via de belastingaangifte kan terugvragen.
2. [Naam Verzekeraar] maakt het bedrag direct aan mij over. Daarvoor is het voor [naam Verzekeraar] van belang om vast te stellen dat dat wettelijk geen probleem gaat opleveren.
(…)

2.11 In een e-mailbericht van 10 maart 2019 heeft Verzekeraar Consument het volgende bericht:

"(…)
Wat betreft uw punt 2 bij "Ten tweede".

Bij deze handelwijze voorzien wij een juridisch/fiscaal probleem. Doorgaans wordt de vrijvallende revisierente namelijk aangewend voor een periodieke uitkering (conform de Pensioenwet).
(…)".

2.12 Consument heeft op 14 maart 2019 per e-mail aan Verzekeraar laten weten dat hij over een vrijstelling van loonbelasting en revisierente beschikt.

2.13 Per e-mail van 15 maart 2019 heeft Verzekeraar Consument gevraagd om bij de belastingdienst te informeren naar de vereiste actie met betrekking tot de revisierente. Tevens vraagt Verzekeraar om toezending van de voornoemde vrijstelling. Consument heeft deze vrijstelling, gedateerd 28 mei 2018, op 18 maart 2019 aan Verzekeraar gezonden. In de betreffende brief van de Belastingdienst/kantoor Buitenland is te lezen dat aan Consument een vrijstelling van inhouding van loonbelasting wordt verleend voor wat betreft het pensioen met het polisnummer [nummer].

2.14 Verzekeraar schrijft op 20 maart 2019 het volgende aan Consument:

"(…) Dank voor het sturen van de vrijstelling loonheffing.
(…)
Revisierente
De betaling van de revisierente is in de basis iets tussen de Belastingdienst en u. (…) Wij hebben nog nooit meegemaakt dat de Belastingdienst vrijstelling verleent voor verschuldigde revisierente. De vrijstelling van loonheffing die u heeft ziet alleen op de loonheffing en niet op de revisierente. Het woord revisierente komt niet voor in uw vrijstelling. U geeft aan dat de Belastingdienst wel bevestigd heeft dat de vrijstelling ook ziet op de betaling van de revisierente. Graag zien wij deze bevestiging van de Belastingdienst tegemoet. Een eventuele vrijstelling maakt niet dat het gereserveerde bedrag ineens aan u uitgekeerd kan worden. Dit zal dan gebruikt worden voor verhoging van uw periodieke uitkering.

2.15 Consument stuurt, eveneens op 20 maart 2019, aan Verzekeraar een e-mailbericht van de belastingdienst van 7 december 2017. In dit bericht van de belastingdienst uit 2017 is het volgende te lezen:

"(…)
Het prijsgeven van een pensioenaanspraak heeft dezelfde fiscale gevolgen als afkoop van een pensioenaanspraak. Op grond van de Nederlandse wetgeving houdt dit in dat uw pensioenaanspraak in één keer belast is (artikel 3.136 wet IB 2001).

Daarnaast wordt er een revisierente van 20% geheven (art. 30i algemene wet inzake rijksbelastingen) omdat prijsgeven van een pensioenaanspraak wordt gezien als een verboden handeling.
U verwijst zelf al naar het belastingverdrag tussen Nederland en Thailand. Indien u op grond van uw woonplaats onderworpen bent aan Thaise belastingwetgeving, heeft u recht op de bescherming van het belastingverdrag.
In het belastingverdrag wordt bepaald welk land het heffingsrecht heeft over de eenmalige uitkering van een pensioenaanspraak.
(…)
Om in aanmerking te komen voor een vrijstelling loonheffingen, kunt u een verzoek doen via het daartoe bestemde formulier. (…)
Indien vrijstelling wordt verleend, houdt dit in dat u geen loonbelasting en revisierente in Nederland bent verschuldigd. Formeel gezien hoeft [naam Verzekeraar] de vrijstelling niet toe te passen.
(…)

2.16 Op 4 april 2019 heeft de belastingdienst het volgende aan Verzekeraar bericht:

"Het is inderdaad juist dat [Naam Consument], geen revisierente verschuldigd is op grond van het belastingverdrag tussen Nederland en Thailand daar het heffingsrecht volledig toekomt aan Thailand.
Het overmaken van revisierente aan de Belastingdienst is daarom niet aan de orde.
(…)"

2.17 Verzekeraar heeft Consument bij brief van 15 april 2019 als volgt geïnformeerd:

"Wij hebben bericht van de Belastingdienst ontvangen. Zij hebben ons bevestigd dat er geen revisierente verschuldigd is. Dit betekent dat op de einddatum van uw pensioen-verzekering een totaal pensioenkapitaal beschikbaar is voor het aankopen van pensioen ter hoogte van € 34.257,89 (€ 20.042,00 kapitaal plus € 14.315,89 revisierente). Er zijn reeds drie termijnbetalingen verricht waardoor het beschikbare kapitaal nu nog € 33.209,39 bedraagt.
(…)
Graag informeren wij u over de mogelijkheden die er dan nu zijn.
Optie 1) Herstellen van uw pensioenpolis bij [naam Verzekeraar] (inclusief aanwending revisierente) gebaseerd op de grondslagen van de eerder door u geaccepteerde offerte.
Optie 2) U start een nieuwe verzekering bij [naam Verzekeraar].

U ontvangt dan een offerte netto pensioen op basis van actuele grondslagen waarbij het beschikbare kapitaal-inclusief revisierente- en onder aftrek van reeds gedane uitkeringen wordt aangewend.
Optie 3) Overdracht van het netto pensioenkapitaal naar een andere toegelaten pensioenuitvoerder in Nederland. De reeds verstrekte uitkeringen zullen in mindering worden gebracht.
Optie 4) De casus voor te leggen bij DNB (De Nederlandse Bank) voor het doen van een uitkering ineens ter hoogte van het beschikbare pensioenkapitaal inclusief de revisierente en verminderd met de reeds gedane uitkeringen.
(…)
Bij het uitblijven van een keuze, zetten wij optie 1 in gang en herstellen wij uw pensioenpolis en verhogen uw levenslange uitkering. Hierdoor is uw pensioenuitkering dan hersteld en is er een oplossing gevonden voor de niet verschuldigde revisierente.
(…)"

2.18 Op 10 mei 2019 heeft Verzekeraar aan DNB de vraag voorgelegd of een eerder door Verzekeraar als revisierente ingehouden, maar later weer beschikbaar gekomen, bedrag als een bedrag ineens aan begunstigde betaald mag worden of dat dit op grond van de Pensioenwet moet worden aangewend voor het aankopen van een periodieke uitkering.

2.19 Op 12 mei 2019 heeft Consument een offerte geaccepteerd voor de aankoop van een levenslang netto ouderdomspensioen, inclusief de gereserveerde revisierente.

2.20 DNB heeft op 21 mei 2019 per e-mail het volgende aan Verzekeraar bericht:

"(…)
Formeel en aan de veilige kant zou ik menen dat het ingehouden bedrag dat weer beschikbaar komt in lijn met artikel 15 van de Pensioenwet moet worden beschouwd als pensioengeld en dus levenslang dient te zijn.
(…)"

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert van Verzekeraar dat deze de revisierente overmaakt aan de belastingdienst. De schade wordt door Consument bij indiening van de klacht geraamd op € 5.000,00 vermeerderd met € 2.500,00 per elk volgend heel jaar.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Volgens Consument handelt Verzekeraar onrechtmatig jegens hem omdat Verzekeraar een aan Consument gedane toezegging met betrekking tot de betaling van de revisierente aan de belastingdienst niet is nagekomen. Hierdoor ondervindt Consument financieel nadeel. Consument voert hiertoe de volgende argumenten aan.

- Volgens eigen opgave van Verzekeraar moest deze afrekenen met de fiscus, te weten 51,2% loonbelasting en 20% revisierente. Verzekeraar heeft op 7 oktober 2018 per e-mail aan Consument bevestigd dat de loonbelasting en de revisierente, in totaal 71,5% van het pensioenkapitaal, aan belasting is afgedragen aan de Belastingdienst. Dit is een toezegging aan Consument die Verzekeraar – naar later is gebleken – niet is nagekomen voor wat betreft het bedrag aan revisierente.
- Zou Verzekeraar zijn toezegging aan Consument zijn nagekomen dan zou Consument op grond van een hem door de Belastingdienst verleende vrijstelling inmiddels de revisierente hebben kunnen terugvragen.
- Ten onrechte biedt Verzekeraar alleen de mogelijkheid voor aankoop van een levenslang pensioen van het voor de revisierente gereserveerde bedrag.

Verweer

3.3 Verzekeraar heeft, samengevat, de volgende verweren gevoerd:

- Consument heeft via zijn voormalige werkgever bij Verzekeraar pensioen opgebouwd. Op verzoek van Consument is zijn pensioendatum vervroegd naar 1 oktober 2017. Consument heeft het vrijgekomen pensioenkapitaal echter niet binnen zes maanden aangewend voor aankoop van levenslang ouderdomspensioen, waardoor fiscaal afgerekend moest worden. Consument heeft de redelijke termijn van zes maanden laten verlopen met de bedoeling om na fiscale afrekening het restant van het pensioenkapitaal als uitkering ineens te ontvangen. Ten onrechte verwijt Consument Verzekeraar niet mee te willen werken aan afkoop/het doen van een uitkering ineens. Conform de hoofdregel van artikel 19b Wet op de Loonbelasting 1964 wordt het vrijgekomen pensioenkapitaal van Consument, na het verstrijken van de redelijke termijn, tot het loon gerekend en in een keer belast. Daarnaast wordt revisierente van 20% geheven omdat Consument achteraf gezien onterecht fiscaal voordeel heeft genoten.
- Los van het voorgaande moet het pensioenkapitaal van Consument worden aangewend voor de aankoop van pensioen (artikel 15 lid 1 van de Pensioenwet). Het is Verzekeraar dan ook niet toegestaan om mee te werken aan het doen van een uitkering ineens aan Consument.
- Verzekeraar heeft in juli 2018 met Consument afgesproken dat de verschuldigde loonheffing en de revisierente zouden worden afgedragen aan de Belastingdienst en heeft dit in oktober 2018 bevestigd, naar later bleek ten onrechte. Naderhand is gebleken dat Consument in het geheel geen revisierente verschuldigd was wegens een vrijstelling van de Belastingdienst.

Consument was hier reeds voor juli 2018 van op de hoogte en heeft Verzekeraar dus niet volledig en correct geïnformeerd. Zou hij dit wel hebben gedaan, dan zou Verzekeraar in juli 2018 geen toezegging over de revisierente hebben gedaan.

- Consument heeft geprobeerd de gereserveerde revisierente via Verzekeraar buiten de werkingssfeer van de Pensioenwet te laten komen en heeft om die reden voor Verzekeraar essentiële informatie achtergehouden. Nu Consument in het geheel geen revisierente verschuldigd is, moet het daarvoor gereserveerde bedrag alsnog aangewend worden voor de aankoop van levenslang netto ouderdomspensioen.
- Het enkele feit dat Verzekeraar in de communicatie naar Consument niet altijd duidelijk is geweest, rechtvaardigt de vordering van Consument niet. De door Consument gevorderde vergoeding in verband met financiële schade is terug te voeren op omstandigheden die geheel binnen zijn eigen risicosfeer vallen.
- Consument heeft zijn pensioendatum vervroegd en bewust de redelijke termijn laten verlopen met de bedoeling zo snel mogelijk over het pensioenkapitaal te kunnen beschikken, waarbij hij in de onjuiste veronderstelling verkeerde dat vervolgens het resterende pensioenkapitaal ineens aan hem uitgekeerd zou kunnen worden. Dit laatste kan Verzekeraar niet verweten worden.

4. Beoordeling

4.1 Kern van het geschil is de vraag of Verzekeraar gehouden is om, op grond van zijn in 2.5 genoemde e-mailbericht van 7 oktober 2018 aan Consument, te bewerkstelligen dat het bedrag dat door Verzekeraar aanvankelijk is gereserveerd voor revisierente, alsnog aan de belastingdienst wordt overgemaakt, zodat Consument dit bedrag van de Belastingdienst kan terugvragen.

4.2 Uitgangspunt bij de beoordeling van dit geschil is de hoofdregel dat met een vrijgekomen pensioenkapitaal pensioen moet worden aangekocht binnen een redelijke termijn, die gesteld wordt op zes maanden. Na verloop van die termijn wordt het pensioen geacht te zijn afgekocht en moet er fiscaal worden afgerekend. Voor besparingen (de premies)in verband met pensioenopbouw geldt, in tegenstelling tot de hoofdregel dat over sparen en beleggen (zowel in box 1 als box 3) belasting wordt geheven, dat deze onbelast zijn tijdens de pensioenopbouw. Dit betekent dat de voor pensioenopbouw betaalde premies in beginsel voorlopig onbelast zijn voor de inkomstenbelasting. Daartegenover staat dat in de uitkeringsfase alsnog (inkomsten)belasting wordt geheven. Indien, zoals in de situatie van Consument, niet wordt overgegaan tot het aankopen van pensioen vervalt deze omkeerregel en kunnen Verzekeraars door de Belastingdienst worden aangesproken op het afdragen van de loonbelasting. Verzekeraars kunnen eveneens worden aangesproken op het betalen van revisierente.

4.3 In de onderhavige kwestie is aan Consument, als buitenlands belastingplichtige, op grond van een belastingverdrag vrijstelling verleend voor het in Nederland afdragen van de loonbelasting. Consument heeft om die reden de door Verzekeraar ingehouden en aan de Belastingdienst afgedragen loonbelasting inmiddels teruggevraagd van de Belastingdienst en ook teruggekregen.

4.4 Anders is dit voor het in verband met revisierente gereserveerde bedrag. De revisierente vormt een benadering van de heffingsrente die door de Belastingdienst in rekening zou kunnen worden gebracht indien de mogelijkheid zou bestaan de belastingbedragen die met de premie-aftrek - die achteraf gezien ten onrechte heeft plaatsgevonden – gemoeid zijn, terug te vorderen. In de onderhavige situatie is achteraf gebleken dat Consument - wegens de hem als in Thailand belastingplichtige verleende vrijstelling van Nederlandse inkomstenbelasting - in het geheel geen revisierente verschuldigd was. Verzekeraar zou om die reden dan ook niet door de Belastingdienst aansprakelijk kunnen worden gesteld voor het uitblijven van betaling van revisierente door Consument. Dit leidt de Commissie tot de conclusie dat er geen wettelijke grondslag bestaat voor een betaling van een bedrag aan revisierente door Verzekeraar aan de Belastingdienst, zodat Verzekeraar de eis van Consument niet kan uitvoeren.

4.5 Consument stelt dat hij, doordat Verzekeraar hem heeft bericht dat de revisierente wel was afgedragen aan de Belastingdienst, maar hierop later is teruggekomen, financiële schade heeft geleden en hij vordert van Verzekeraar vergoeding daarvan.

4.6 Verzekeraar erkent dat in zijn e-mailbericht van 7 oktober 2018 aan Consument abusievelijk is bevestigd dat de loonbelasting en de revisierente op 28 september 2018 zijn afgedragen aan de Belastingdienst. Echter ten onrechte verbindt Consument hieraan de conclusie dat Verzekeraar, nu deze informatie onjuist is gebleken, schadeplichtig is jegens Consument.

4.7 In tegenstelling tot hetgeen Consument kennelijk meent, behoort het pensioenkapitaal hem niet rechtstreeks toe maar moet het worden aangewend voor aankoop van pensioen. Nu uit de stukken blijkt dat in het geheel geen revisierente verschuldigd is, kan Consument niet van Verzekeraar verlangen dat deze bewerkstelligt dat het daarvoor door Verzekeraar gereserveerde bedrag alsnog - als ware Consument dit wel verschuldigd – ten goede komt aan Consument. Achteraf gezien heeft Verzekeraar dit bedrag - wegens het ontbreken van een wettelijke grondslag - ook niet kunnen inhouden, het is daardoor onderdeel blijven uitmaken van het pensioenkapitaal.

4.8 Zou Verzekeraar eerder op de hoogte zijn geweest van de vrijstelling van loonheffing dan zou Verzekeraar ook het daarmee gepaard gaande bedrag hebben moeten toevoegen aan het pensioenkapitaal, wat tot een verhoging van het levenslange ouderdomspensioen zou hebben geleid.

4.9 Het enkele feit dat Verzekeraar een - naar achteraf is gebleken - foutieve mededeling verzendt aan Consument maakt niet dat Consument kan afdwingen dat Verzekeraar overgaat tot het doen van een verboden handeling, te weten afkoop. De Commissie oordeelt dat de klacht van Consument, te weten dat Verzekeraar ten onrechte niet meewerkt aan deze afkoop in tegenstelling tot eerdere berichtgeving, ongegrond is.

4.10 Zou Verzekeraar overigens een foutieve handelwijze kunnen worden verweten door in zijn e-mailbericht van 7 oktober 2018 aan Consument abusievelijk te bevestigen dat zowel de loonbelasting als de revisierente (in totaal 71.5%) aan de Belastingdienst is afgedragen, dan zou Consument daardoor geen schade hebben geleden nu het niet aan de Belastingdienst verschuldigde bedrag ten volle wordt aangewend voor zijn levenslange ouderdomspensioen.

4.11 De Commissie oordeelt dat de klacht van Consument ongegrond is en zijn vordering wordt afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.